

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ebrehe ve Karmatiler Arasında

Allah Ne Zaman Kullarına İlahi Mucizeyle Yardım Edecek?

Ve Ne Zaman İşi Kevni Sünnete Bırakacak?

Siyer kitapları, Ebrehe el-Habeşi'nin kıssasını, onun Kabe'yi yıkma girişimini ve Allah'ın onun ve askerlerinin üzerine Ebabil kuşlarını göndererek onlara verdiği cezayı, böylece sonunda onların yok olduklarını aktarmaktadır; bu meşhur bir kıssadır ve Allahu Teala bu hususta şöyle buyurmuştur: **أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ * أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ * وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا * فَلَمَّا حَمَلَتِ الرُّءُوسَ وَالْحُمُومَ كَسَفَّاهُمْ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ * إِنَّكَ عَلَىٰ عِندِ رَبِّكَ بِرَأْسِ الْخَيْلِ * فَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مِطْرًا * فَصَالَتْ أَوْدَانَهُمْ فَجَعَلَهُمُ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ** **Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları haline getirdi.** [Fil 1-5]

Aynı şekilde tarih kitapları aşırılık yanlısı Şiilerden bir taife olan Karmatilerin kıssasını ve H. 317 yılında Kabe-i Meşerrefe'ye yaptıklarını da aktarmıştır; zira onlar, Haceru'l Esved'i çalmışlar, 22 yıldan fazla bir süre yanlarında tutmuşlar, ayrıca Kabe'nin kapısını söküp kaplamalarını kazımışlar, on binlerce hacıyı öldürmüşler, kadın ve çocukları esir almışlardır. İbn Kesir tarihinde, Karmatilerin o zamanki lideri Ebu Tahir el-Karmati'nin askerlerine Haceru'l Esved'i söküp çıkarmalarını emrettiğinden, bir adamın protesto ederek onun yanına geldiğinden ve elindeki bir ağırlıkla ona vurarak şöyle dediğinden bahsetmiştir: "Ebabil kuşları hani nerede? Balçıktan pişirilmiş taşlar nerede?"

Soru şudur: Allah Ebrehe olayında Beytu'l Haram'ı koruyup ona saldırmaya çalışanlara ağır bir azap gönderirken neden ilahi irade Karmatiler olayına müdahale etmemiş ve Allah'ın dünyevi cezasına maruz kalmaksızın 22 yıl boyunca Haceru'l Esved'i gasp etmeyi başarabilmişlerdir?

Böyle bir soruyu kesin olarak cevaplamak zordur; çünkü mesele ilahi iradenin tefsiri ile alakalı olup ilahi tahlilin yokluğunda sebebinin kesin olarak belirlemek mümkün değildir ancak kesin iddiada da bulunmadan tahmin etmek mümkündür.

Peygamberlerine yalan söyleyen ve davetlerine icabet etmeyen kavimler için Kur'an'da geçen ilahi cezaları incelediğimizde, peygamberlerin ve hak ehlinin zalimleri cezalandırmak için maddi güçleri veya otoritesi olmadığı bir zamanda onların ağır cezalara maruz kaldıklarını görmekteyiz. Şimdi bazı örnekler arz edeceğiz:

Nuh kavmi hakkında; Efendimiz Nuh Aleyhisselam zayıftı ve bir devlet ve maddi otoritesi de yoktu, dışı deveyi boğazlayan Salih'in kavmi, Ad ve Semud kavmi, Efendimiz Lut Aleyhisselam, Firavun ile efendimiz Musa ve Ebrehe'nin saldırı kıssası için de aynı şey geçerlidir... Tüm bu durumlarda peygamberler ve hak ehli, zulümlere karşı durabilecek maddi bir otoriteye sahip değillerdi. Bunun üzerine ilahi güç müdahale edip zorbaların belini kırarken maddi güce sahip olan efendilerimiz Süleyman ve Davut kıssasında yalancılar için ağır cezalar meydana gelmemiştir.

Efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in siretine gelince; siret ve hadis kitapları, Taif halkının Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i yalanladıklarından, ona eziyet ettiklerinden ve O'nun şerefli ayaklarından kanlar akıncaya kadar çocukları ve ayak takımlarını O'na karşı ayarttıklarından bahsetmektedir. Bunun üzerine Cebrail efendimiz O'nun yanına gelerek şöyle nidada bulunmuştur: **إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ قَوْمِكَ لَكَ، وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ، وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ، فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ، ثُمَّ قَالَ: يَا مُحَمَّدُ، فَقَالَ ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ، إِنَّ شِئْتَ أَنْ أُطَبِّقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا**

“Allah kavminin sana söylediklerini ve sana verdikleri ret cevabını işitti. Onlar hakkında dilediğini kendisine emretmen için sana dağlar meleğini gönderdi.” dedi. Arkasından, dağlar meleği bana seslendi ve selam verdi. Sonra dedi ki: Ey Muhammed! Allah kavminin sana söylediklerini işitti. Ben dağlar meleğiyim. Rabbin beni sana dilediğini emretmen için gönderdi. Ne dilersen?! Eğer üzerlerine iki Ahşebî (Mekke’de, Kubeys ve Kayakan adında iki dağ) kapamamı dilersen (kaparım) dedi. Bunun üzerine Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ona şunu söyledi: Bilakis! Allah’ın onların zürriyetlerinden sırf Allah’a ibadet edecek, ona hiçbir şeyi ortak koşmayacak kimseler çıkarmasını dilerim!” [Sahih-i Buhari] Yani Taif halkının yapmış olduklarının cezasını vermek için ilahi irade tecelli girebilirdi ancak efendimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in merhametinden dolayı onlara mühlet verildi. Uhud savaşına gelince; Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in başının yarılması ve (sağ ön tarafındaki) dişinin kırılması, Allah’ın Rasulü Aleyhissalatu ve’s Selam’a daha az zarar veren bir durum değildi ama Cebrail inip O’na Taif’te önerdiğini önermedi. Yine tefsir kitaplarında, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in Uhud günü dişi kırılıp başı yarıldığı zaman, yüzündeki kanı silmeye başladığı ve şöyle dediği zikredilmektedir: كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ شَجُّوا رَأْسَ نَبِيِّهِمْ وَكَسَرُوا رَبَاعِيَّتَهُ وَهُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى؟ “Kendilerini Allah’a davet ediyor olduğu halde, Peygamberlerinin başını yaran ve dişini kıran bir kavim nasıl felah bulur?!” Bunun üzerine Allahu Teala şu ayeti indirdi: لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأِنَّهُمْ ظَالِمُونَ “(Rasulüm!) Bu işte senin yapacağın bir şey yok. Allah ya onların tövbelerini kabul eder veya onları cezalandırır. Çünkü onlar zalimlerdir.” [Al-i İmran 128]

Yani Allah daha iyisini bilir ya mesele, hak ehlinde zalimleri caydırabilecek maddi bir gücün bulunmasıyla ilgilidir; değilse alemlerin Rabbi müdahale eder ve zorbaları yok ederdi. Şayet (maddi güç) olup zayıf olursa, o zaman Allah işi, insani mücadeleye ve kevnî sünnete bırakmaktadır. Tabii ki Allah kendi dostlarına ilahi muvaffakiyet vermekte ve savaşlarda yardımcı olarak melekleri göndermektedir ancak mesele tam olarak ilahi müdahaleye ulaşmayıp insan eylemlerine gerek kalmadığında.

Kendileriyle başladığımız iki olaya geri dönecek olursak Ebrehe kıssası hakkında deriz ki; Kureyş, tüm güçlerini seferber etmiş olsa bile Ebrehe’nin saldırısına karşı koyma gücüne sahip değildi; bu nedenle Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in dedesi Abdulmuttalib, devesini istemek için yanına geldiğinde Ebrehe’ye şöyle dedi: “O beytin Rabbi var. Orayı sana karşı koruyacaktır.” Zira Abdulmuttalib, Kabe’nin Allah’ın evi olduğunu ve Allah’ın beytini haksız bir saçmalık için teslim etmeyeceğini kesin olarak bildiği gibi Kureyş’in de Ebrehe’nin ordusuna kesinlikle karşı koyamayacağını da biliyordu. Karmatilerin olayına gelince; o zaman Abbasi devleti vardı ve Karmatileri cezalandırmak ve köklerini kazımak için yeterli güce sahipti ama ihmalkâr davrandı ve yapması gereken her şeyi yapmadı. Bunun için -Allah daha iyisini bilir- ilahi müdahale olmamış ve iş kevnî sünnete terk edilmemiştir.

Şimdi soru, bugün iki durumdan hangisinde olduğumuzdur; insani çabaya ihtiyaç duymadan bizi ilahi kurtuluşu beklemeye iten zayıflık ve otoritenin yokluğu durumunda mıyız yoksa zalimleri caydırabilecek ve mücadelede bizi kevnî sünnete tabi kılacak maddi gücün var olduğu durumda mıyız? Akla ilk gelen bizim birinci durumda yani zayıflık ve maddi otoritenin yokluğu durumunda olduğumuzdur; ancak gerçekte bizler zayıf değiliz aksine zayıfladık; çünkü güçlü yönlerimizi hesaba katmadık, bölünmeye ve Allah’ın şeriatından uzaklaşmaya devam ettik, böylece başımıza düşmanlarımıza tabi olan yöneticiler musallat oldular, bizleri zayıflatma ve azimlerimizi kırma noktasında aşırıya kaçtılar. Oysa hakikatte bizler, sayısal, maddi, askeri ve bilimsel olarak gücün tüm unsurlarına sahibiz... Şayet bunları iyi kullanabilirsek, dünyaya rakipsiz hükmedebiliriz.

Neden bunu bugün söylüyoruz? Bunun iki sebebi vardır:

1- Amerika'yı parçalayacak, Yahudi varlığını yok edecek ve tüm zalimleri ortadan kaldıracak ilahi mucizeyi bekleyen kişi, bunun gerçekleşmesi için hiçbir şey yapmadı; biz de ona diyoruz ki: Sen hayalperest birisin, dolayısıyla kolları sıvayıp moralini yüksek tutmadığın sürece bu hayalin gerçekleşmeyecektir. Şayet bu durum üzere devam edersen, senin vakıandan hiçbir şey değişmeyecek ve zayıflık ve aşağılanma çukurunda kalmaya devam edeceksin.

2- Abdulmuttalib'in Ebrehe'ye dediği gibi "El-Aksa'nın Rabbi vardır ve O onu koruyacaktır" diyen kimseye ve Mescid-i Aksa'nın Yahudilerin elleriyle yıkılacağını kabul etmeyenlere deriz ki: Evet, el-Aksa'nın sahibi vardır ve O onu koruyacaktır. Ama el-Aksa'nın Rabbi size, en değerli ve kıymetli olan şeylerle onu korumanızı emretmiştir; dolayısıyla bu söz, el-Aksa'yı kurtarmak için çalışmaktan geri durmayı haklı çıkarmak veya onun kurtarılması noktasında gafil davrananların, bilakis gaspçılarla birlikte normalleşenlerin, beşeri bir müdahale olmaksızın onun kurtuluşunu ilahi mucize yoluyla askıya alanların günahlarını temize çıkarmak için söylenmiştir... Dolayısıyla bütün bunlar haramdır ve iyi niyetle söylemiş olsa bile bunun sahibi günah işlemiş olur. Zira Mescid-i Aksa'yı kurtarmak için çalışmakta geri durmaya devam etmek ve Yahudilerin onu ve temellerini kurcalamasına göz yummak, onun altında yapılan kazı fizik kanunlarına göre sütunlarının altını oymayı gerektirecek boyuta ulaşırsa Allah korusun bilfiil onun çöküşüne yol açabilir. Dolayısıyla kurtuluş, sadece Rabbani bir mucizeyle gerçekleşmeyecek, aksine ilahi başarıyla desteklenen müminlerin elleriyle gerçekleşecektir.

Güçlü yönleri göz ardı etmek ve herhangi bir insan çabası olmadan ilahi kurtuluşu beklemek, gerçeklikten kopmuş hayalperestlerin alışkanlığıdır. Ciddi olanlara ve gerçekten muhlis bir şekilde çalışanlara gelince; onlar, yollarını beslerler, ciddi şekilde çalışırlar, her kusurda kendilerini muhasebe ederler, sonra da Allah'tan muvaffakiyet ve başarı talep ederler. İşte Allah'ın yardım edeceği kimseler onlardır. Allah'ım bizlere, onlardan olmayı nasip et.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Muhammed Abdullah